

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

SIVE

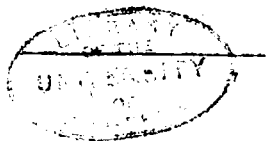
G N O M I C I

POETAE GRAECI

AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM

FIDEM EMENDAVIT

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE

ET INDICIBUS AUCTA.

LIPSIÆ,

SUMTIBUS GERR. FLEISCHERI JUN.

1817.

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

LECTORI

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAE

SOCIUS.

Quum a me Sophoclem iamdudum expectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari me putantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonauticorum Poëta, et facetissimus veteris comediae scriptor. Bono animo es: explebitur cum Deo expectatio desiderii tui. Praelum tandem subiit Princeps Tragicorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

a *

sententiae suae participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra Impurissimorum scurrarum calumnias et convicia immensum quantum evectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exercet. Inceptum opus, quantum per me licebit, non intermittetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, ne, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datum fidem praestitutum me spero; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophoclis studiosis pigra pelliciendo, argento quemquam circumdixi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit, uti legitima exceptione.

Iam vero, quatenus fuerit incedendo hoc libello ratio consilii mei, paucis docendus es. Poëtarum, quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecaeque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis enchiridion

hoc nitidius politiusque ornatum traderem? Theognidem, qui agmen hic ducit, primus in lucem edidit Aldus Manutius; cuius liber instar est veteris apographi, quo ipse usus est. Codicis illius vitium, at in principem editionem, sic ex ea in ceteras omnes permanavit, quod quale sit, cuivis hanc novam cum aliis conferenti statim in oculos incurret. Nempe Theognidis poësis quae superest, non est continuum opus, sed ex fragmentis constat e variis illius hominis elegiis aut poematibus excerptis.*) Illam ad quatuor codices Bibliothecae Regiae contuli, quorum in tribus sententiae fere ad eundem modum distinctae sunt, quo in hoc libello. Singulae vel in capite habent literam maiusculam miniatam, vel litera illa carent, vacuo relicto spatio, ubi peritioris calligraphi manu

[*) Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. p. 164. h. Theognidis reliquias dicit male consarcinatas. Idem ad Xenophont. Memorab. p. 259. sq. Ern.: „Videntur, quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis compilata.“ Quid quod pro Anthologia e variorum poematibus decerpta habuit Heynius ad Homer. II. T. VII. p. 726. „Quae habemus [Theognidea], inquit, sarrago sunt ex pluribus ac diversis poetis; quae tamen ad Cynnium scripta sunt, pro antiquioribus haberi possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus far-
raginem illam coagmentavit, Theognideis
versus plurimos immiscuit aliorum aucto-
rum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime So-
lonis. Poterant quidem illi inter Theo-
gnideos relinqui, si Theognis seorsim et
sine ullo comitatu excuderetur; sed quum
adiunctos habeat illos ipsos scriptores,
quorum possessionem invaserat, interdicto
adversus eum agi, tum aequitatis, tum
concinnitatis ratio postulabat; qua de re
in notis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae con-
tinet pars altera editionis Poëtarum mi-
norum Graecorum Radulphi Wintertoni,
Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII.
praeter Orphei, vel nescio cuius id no-
men mentiti, fragmenta tria, quae in Or-
phicorum editione Gesneriana legi satius
visum est, ideoque removenda duxi. Sed
horum in locum Cleanthis pulcherrimum
Hymnum suffeci; insuperque Hesiodi Poë-
ma *ἠθικόν*, si quod aliud, huic collectioni
addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iis-
dem Regiis codicibus emendavi, qui Theo-
gnidem continent, quorum unus Hesiodum

etiam habet. Alia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum codicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibentur. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem pervenerunt et conquiri potuerunt, *) secundis curis limatiora in hanc collectionem intuli. In Comieorum vero sententiis fragmenta aliquot, quorum partem tantum Winter-toni editio exhibet, integra dedi, ex auctoribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum carminum adiungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulto omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino reddita singulis graecis subieci. Notas addidi breves, criticas fere et graecae lectionis constitutionem spectan-

(*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius ad Herodot. p. 434.]

tes. *) in Anthologiam sententiarum parallelarum, et graecis, latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed in utili molè librum onerare molui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, quod, quib. sit versis modis res eadem possit enuntiar, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector, amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi, tuisque sita, ut fore confido, erit accepta et utilis, otium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nulli ali rei libentius impendam, quam ut horarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Hae notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriori libri partem coniciunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brunckius in praefatione ad Comichum paulo post editam. Nos commodioris usus gratia singulis versibus, quos quaeque pertinebat, substravimus: id quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu editum viderint, quod in notis scriptis, et videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati, retractatur.]

G N O M I C I

P O E T A E G R A E C I

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μέγρις τεῦ κατὰ κείσθε; κόν' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
 ὦ νέοι; οὐδ' αἰδείσθ' ἀμφιπερικτίονας,
 ᾧδε λίην μεδιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
 ἦσθαι· ἀτὰρ πόλεμος γαίαν ἅπασαν ἔχει.

* * * * *

5 καὶ τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισιάτω.
 τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
 γῆς περὶ, καὶ παίδων, κουριδίης εἴ' ἀλόχον,
 δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὅπποτε κεν δῆ
 Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
 10 ἔγγος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
 ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.

Fragmentum e CALLINI Elegia servavit Stobaeus
 Tit. LI. De Callino, Elegiacorum poetarum antiquissimo,
 quaedam lectu digna sunt in Actis Academiae Parisien-
 sis T. VII. p. 364. [Conf. liber bonae frugis, Io. Valent.
 Franckii Callinus sive quaestionis de origine carminis
 elegiaci tractatio critica. Acced. Tyrtaei reliquiae cum
 prooemio et critica annotatione. Alton. et Lips. 1816.
 8.] Tertius hexameter in Stobaei codd. omissus et: eius
 in locum Camerarij versum hunc suffecit:

εὐ νύ τις ἀσπίδα θίσθω ἐν ἀντιβίοις πολεμίζων.

quem recepit et in versione expressit Grotius. BRUNCK.

8. θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὅπποτε κεν δῆ. Sic bene
 Stobaei liber scriptus. Grotius edidit δὲ ποτ' ἔσσεται,
 ὀππότερον δῆ. BRUNCK.

- οὐ γὰρ κως θάνατόν γε φρυγῆν εἰμαρμένον ἔστιν
 ἄνδρ', οὐδ' ἦν προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
 πολλὰκι δηϊότητα φρυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
 15 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός·
 τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθη.
 λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
 θνήσκοντος· ζῶων δ', ἄξιος ἡμιθέων.
 20 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μῦνος ἑών.

17. ἦν τι πάθη. si in pugna ceciderit. De hoc euphemismo vide quae notavimus ad Comici Concion. 1105. Idem in Pace 169.

ὡς ἦν τι πεσὼν
 ἐνθένδε πάθῳ, τοῦ μού θανάτου
 πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίον
 ἀφλήσει.

Quandoque additur κακόν, ut in Euripidis Androm. 89.

ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι γ' οὐ περιβλεπτός βίος
 δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθῳ κακόν.

Quos versus protuli, ut levem maculam e priori senario abstergerem. Male editum est ἐπειτός κοῦ —. ΒΑΥΚΚ. Falli Brunckium, docuit Porsonus ad Euripid. Med. p. 448. ed. Lips. alter. Xenophon de Rep. Athen. prope fin. ἐπεὶ τοι καὶ οὕτως ἔχει. Morus: „L. ἐπειτοίγε, siquidem. καὶ non habet locum.“ Erravit vir egregius. Longinus sect. XXIII. extr. ἐπεὶ τοι τὸ πανταχοῦ κωδωνας ἐξῆφθαι λίαν σοφιστικόν. Scribendum esse ἐπεὶ τοι καὶ τὸ πανταχοῦ —, non dubitabis, si contuleris diversitatem scripturae e Codd. enotatam in edit. Weisk. p. 591.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

GALLINI EPHESII

ELEGIA

INTERPRETE HUGONE GROTIIO.

Quonam hic usque tepor, Iuvenes, quando ignea
vobis

vis animi? Non vos Amphiprictyonum
tam segnes censura movet? vos alta putatis
otia, quum tellus undique marte fremat.
Iam quicumque vir est, scutum ferat obvius hosti,
et iaculum vibret vel moriente manu.

Gloria namque ingens adoriri cominus hostem
pro grege natorum coniugeque et patria.

Fortibus et pavidis condieto tempore mortem
Parca feret. Rectum quilibet interea
protendat gladium, clypeo generosa recondens
pectora, dum primo sanguine pugna calet.

A fato nulli mortis fit gratia, non si
auctores generis sit numerare Deos.

Saepe aliquem elapsam circumstridentia tela,
in lare privato mors inopina rapit:
mors vilis populo, et nullum meritura favorem.

Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
sive cadens populi gemitus expressit amantis,
seu vivens auget semideum numeros,
vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
quippe unus multos laudibus exsuperans.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

(*Numeri paginas indicant.*)

- A.**
Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.
- B.**
- C.**
Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Ceanthes. 203.
Clearchus. 281.
Crates. 274.
- D.**
Diodorus. 272.
Diphilus. 260.
- E.**
Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 273.
Euenus. 190.
- F.**
- G.**
Gnomae. 300.
- H.**
Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.
- I.**
- L.**
Linus. 184.
- M.**
Menander. 261.
- N.**
Menecrates. 194.
Metrodorus. 196.
Mimnermus. 99.
Monosticha. 300.
- O.**
- P.**
Panyasis. 186.
Pherecrates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippus. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides. Pseudonymus.
152.
Posidippus. 195. 278.
Pythagoras. 145.
- Q.**
- R.**
Rhianus. 188.
- S.**
Simonides. 128.
Solon. 104.
Sotades. 276.
- T.**
Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

INDEX IN NOTAS.

A.

ααδης. 25.
αβρογατηεις. 152.
αγανόφρων antepaenultima producta. 158. [Cyclicus poeta apud Scholiast. ad Euripid. Orest. v. 392. Barn. χρυσειην, φύλλοισιν αγαννοϊσι κομοοισαν. Clarissimus Matthiae edidit simpliciter, αγανόσιν.]
αγκυλομητης, *αγκυλομητις*. 214.
αγνοια et *ανοια* confusa. 326.
αγνιναι cum digamma. 231.
αδειατος. 165.
αδρητης. 131.
αδηνης. 131.
 Adiectivum a substantivo structurâ disparatum. 230.
αειδειν. De futuro h. v. 3.
Aeschines orator. 156.
αθανασια. De quantitate h. v. 278. *αθανασια* et *εϑθανασια* confusa. 278.
αθανατος. De quantitate h. v. 278.
αι infinitivorum elisum. 241.

αι et *ε* confusa. 42.
ακίραλοι versus. 71. 231.
ακραης. 239.
Alcathous. 54.
αλεινος, *calidus*. 158.
αλεινος, *vitanus*, *harbarum*. 158. [Libri Barrocciani Scriptura expressa est ex Hesiodi carmine extr. Conf. Callimach. H. in Cerer. 25.]
Alexis. v. infra s. v. *πυλιξ*.
αλλοτε *αλλως* etc. 14. 198.
αλφηστηρ, *αλφηστης*. 216.
αμιν, *αμασσαι*. 229.
αμαξα, *αμαξα*. 50.
αμετροι, *αμετρος*. 164.
αμνητωρ. 129.
αμφι et *ουνεκς* posita, *εκ παραλληλου*. 169. sq.
αμφω indeclinabile. 159.
αν pro *αν* positum corrigiatur an producatur 91. Conf. not. ad p. 269.
αναγκαιος. 25.
ανακλητωρ. 273.
αναλισκω. De augmento h. v. 274.

Anapaestus in pari sede
versuum iambicorum.

131.

ἀνασχετος. 11.

ἀνδάνειν. De constructione

h. v. 5.

ἀνήρ. De quantitate pae-
nultimae 306.

ἀνοια et ἄγνοια confusa. 526.

ἀνοχτος. 11.

ἀντιπνεῖν ἀνέμοις. 162.

Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Au-
ristus mediū passivā si-
gnificatione. 166. [Add.

Leonid. Tar. LXII. 2.

Etiam in Callimachi H. in

Apoll. init. ἐσέταρε vide-
tur positum pro ἐσέστη.]

ἀπάλαμος, ἀπάλαμος. 24.

215.

ἄπαιτος. 129.

Apollonius Rhodius. 169. sq.

ἀπονίπτεσθαι. 66.

Ἀργεῖφοντης. 215.

Aristophanes. 148.

ἀρήμενοι. 215.

ἀρότος et ἀροτρον confusa.

76.

ἄρον κόρος. 168.

Articulus a substantivo se-
unctus interserto prono-
mine. 56.

ἀρχή καὶ τέλος καὶ μέ-
σον. 3.

αὔτως synizesin passum.

55.

Attractio. 235. [Aliud at-
tractionis genus tetigi in

not. ad Epistol. Pythagor.

p. 360. Orell.]

ἀτρέφου. 170.

ἀτρεφ. 214.

αἰώνη. 129.

αἰτίς. 214.

αὐτομηγωρ. 129. [Prorsus

geminam est ψευδοπάτηρ

Callimachi. H. in Ceter.

90.]

αὐτός. αὐτός. 27. 47. 62.

αὐτοῦ de persona secunda.

306. 527.

B.

βαδνικήτης. 14.

βαίνειν de coitu. 16.

βασιλῆς. 224.

βιβλίος. 239.

βλάπτειν i. q. στερεῖν. 94.

βοή. ὅσον ἀπό βοῆς ἐνεκα.

170.

βρογος priori producta. 71.

βυβλίος. 239.

Γ.

γαλή 259.

Δ.

Dativi pluralia vocalia qua-
tenus elidatur. 5.

δε in apodoti. 226.

δεικνύειν. 163.

δενός. 9. sq.

δειπνολόγη. 4. 244.

Demonax. v. infra s. v.

ἐπίρθεος.

Demosthenes. 155. 177.

δεννάζειν. 77.

δέδωκε et πύθη iuncta. 155.

δὴλαρρον barbarum. 179.

διακρίνειν. 120.

διάκτομος. 215.

διομήτωρ. 129.

δῖος. 225.

δῖχα. 9. [Aeschylus Pro-
meth. 935. Br. ὅσον τὸ τ'

ἀρχεν καὶ τὸ δουλεῖν

- ἀγα. Chōsph. 774. Sch.
 alt. ἔχεις τε τῶν λαλοῦ-
 νων ἀγα;]
 ἀγρόνθος. 9.
 δολομήτης, δολομήτης. 214.
 δοραὶ αἰγῶν. 7.
 δούλιος an i. q. δύλιος. 41.
 Dualis pro plurali usurpa-
 tus. 220. Dualis aoristo-
 rum persona III. in — or.
 221.
 δύο, δύο. 325.
 δυσαίς. 259.
 δύσομαι. De quantitate h.
 v. 56.
 δύο. v. s. v. δύο.
 δωρεῖν. 216. [Activum iam
 usurpavit Homerus, si
 fides libello de Homeri-
 ca poësi, quem alii tri-
 buunt Plutarcho, alii
 Dionysio Halicarnassen-
 si, p. XL. extr. Barnes.]

E.

- εἶαρ synizesin patitur. 255.
 ἐμοῦ. de persona secundâ.
 305. 327.
 ἐβδομάς. eliciendum e prae-
 gresso ἐπτά. 110.
 εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
 εἶθε cum infinitivo. 156.
 [Cum Euripideis compa-
 randa Homericâ Odys.
 XXIV. 376. sqq. ubi par-
 ticulae optandi αἰ γὰρ
 eadem ratione regunt in-
 finitivum iunctum nomi-
 nativo participii.]
 εἰδίξεν. 145.
 εἶπεν τόπον, ἐκ τόπου. 94.
 εἶναι. Coniunctivus εἶναι,
 εἶς, εἶς. 172. 238. εἶμην.
 18. Ellipsis coniunctivi. 22.
 Ellipsis imperativi. 157.
 [v. Schol. ad Pindari Ol.
 XIV. 21. — Num forte
 haec ellipsis etiam ibi ob-
 tinet, ubi infinitivus cum
 accusativo ἐπιταγματικῶς
 aut ἐντικῶς positus est?]
 εἶπεν an in scena locum
 habuerit. 308.
 εἶς i. q. μόνος. 157.
 εἶς et ἐκ confusa. 274.
 εἰσαίρεσθαι i. q. προσφίρε-
 σθαι. 65.
 εἶσω et εἶσω confusa. 7.
 ἐκ et εἶς confusa. 274.
 ἐκ et εὖ confusa. 25. [Mo-
 nui de hac confusione in
 Melet. p. 69. Satis fre-
 quentem esse, docent no-
 tae Uptoni ad Dionys. Hal.
 de compos. verb. p. 162.
 Lips., Weiskii ad Lon-
 gin. p. 571., Schneideri
 ad Aristotel. H. A. T. III.
 p. 259. T. IV. p. 154. et
 ad Xenophont. Opusc.
 Polit. p. 56., Schleusneri
 Cur. noviss. in Phot. col.
 326., Astii ad Theophr.
 Char. p. 95.]
 ἐκράπελος. 25. [V. not. ad
 Pindari Pyth. IV. 186. ubi
 unice verum puto ἐκρά-
 πελον.]
 Ellipsis verbi finiti e se-
 quente oratione subau-
 diendi. 228. verbi cognati.
 10. sq. 14. verbi rarior.
 42. totius sententiae. 240.
 [Conf. v. 607. Nisi forte
 h. l. plene interpungen-
 dum post λέγον, versus-
 que 605. et 606. iungendi
 praecedentibus. Quod si
 probas, versus 603. et
 604. pro parenthesis sunt
 habendi.]
 ἐμβριμος, ἐμβρονον. 167.

ἐνδοθεν, ἐνδοθι. 236. 239.
sq. 245.

ἔνεκα, οὐνεκα. Graeci his
particulis licenter usi.
170. [Etiam in ὄθ' οὐνεκα
puto duas particulas idem
significantes ἐκ παραλλή-
λων positas esse. Qua-
propter nōlim cum Lo-
beckio scribere ὀθούνεκα:
quam scripturam tetigi
in not. ad Sophocl. Aiac.
T. I. p. 229. Ex uno So-
phocle (Aiac. I. c.) ὄθ'
οὐνεκα habet H. Step-
hanus Thes. T. I. c. 1204.
H. Poterat citare etiam
ex eiusd. Oed. Col. 855.
Item ex Aeschylō, qui
Prom. 330. ἔγλω ὄ, ὄθ'
οὐνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κρείς.
ubi quae continuo se-
quuntur, πάντων μετα-
σχῶν καὶ τετολημῶν ἐμοί,
dignam animadversione
structuram habent: nam
vis praepositionis μετὰ
pertinet etiam ad sequens
participium τετολημῶν.
Non infrequens hoc
idioma est in verbis cum
praepositione ὄν com-
positis: aliquanto rarius
in verbis compositis cum
aliis praepositionibus. De
illis notavi nonnulla in
Indice ad Gregor. Cor.
p. 1032. quibus hic ac-
cedant sequentia. Eurip-
ides Iphig. T. 668. καὶ
φροσῆλαι καὶ προδύ-
ραι δέμης. Etymolog. M.
col. 743. in. συμβαδύνεται
καὶ ὄξύνεται τοῖς ἀρσενί-
κοις. ad quem locum Syl-
burgius p. 44. b. i. „sen-
sus est, συμβαδύνεται καὶ

ὄνοξύνεται, praepositio-
ne in utroque com-
mate subaudita. Verborum
cum ἐκ compositorum
hoc reperi exemplum.
Homerus Odys. XXII.
56. ὄσσα τοι ἐκπέτοται καὶ
ἐθῆδοται ἐν μεγάροισιν. h.
e. ἐκπέτοται καὶ ἐξεδί-
δοται.]

ἐντολίπεδοι. 31.

ἐντοσίον, ἐντοσίον. 18.

ἐξαπέσας. 147. 155.

ἔγω et εἶσω confusa. 7.

ἐπαινεῖν. De forma futuri
h. v. 10. 64. [Utramque
formam frequentatam
finisse, docent verbalia
αἰνετὸς et αἰνητός: quo-
rum posterius Lexicogra-
phi parum enarrant. Pin-
darus Nem. VIII. 66. αἰ-
νέων αἰνητά.]

ἐπαμήσασθαι γῆν. 34.

ἐπεὶ cum coniunctivo. 99.

ἐπεὶ οὐ non semper coa-
lescunt per synizesin. 241.

ἐπεὶ τοι καὶ. 83. [Plato
T. XI. p. 19. Biv. ἐπεὶ
τοίγε καὶ ὄρθως ἀπὸ ὁ
θεός εἶπε. Bekkerus de-
dit ἐπεὶ τοι καὶ — II, 5.
p. 424.]

ἐπί. ἐφ' ᾧ γέ, ἐφ' ᾧ γε. 264.

ἐπὶ et περὶ confusa. 179.

Epigramma Megaris reper-
tum. 54.

ἐπιπέδον. 164.

ἐπιπάγχυ vox non Graeca.

224.

ἐπιπέδον. 136.

ἐπιπέδον. 171.

ἐρατὸς passim corruptum.
90.

ἐργάσασθαι. ἐργάσασθαι, ἐργά-
σασθαι. 214.

ἔρκος ὀδύρων. 110.

Ἐρμείας, Ἐρμείης. 215.
 ἔστε et εὔτε confusa. 31. [v. not. ad Dionys. Halic. de comp. verb. p. 308.]
 ἕτερος. τοῦτερον etc. 135.
 ἔτος an digamma habuerit. 219.
 εὔ et ἐκ confusa. v. ἐκ.
 εὔαῆς. 239.
 εὐθανασία. 278. sq. εὐθανασία et ἀθανασία confusa. 278.
 εὐθύ, εὐθύς. 154.
 Euripides. 5. 7. 88. 156. 168.
 εὔτε et ἔστε confusa. v. ἔστε.
 Eutecnius. 226.
 εὐτράπελος. 25.
 ἐφίσησθαι γαῖαν. 34.
 ἐφικνίσθαι. 235.
 ἔχων pro ὦν. 136.

Z.

Zephyrῆ primâ productâ.
 71.

H.

η correptum. 152.
 ἠβιώω. 60. 243.
 ἦθεα. 222. [Illic cur τε omitti oporteat, causa non alia videtur habenda esse quam digamma. V. Heynius ad Hom. Il. T. VII. p. 754. qui „In Hesiodo“ inquit „aliquot locis est emendandum“. Quod si verum est, v. 121. corrigas: ἀνθρώποις κατὰ ἦθεα. Vid. Hom. Odys. XIV. 411. Et conf. not. ad p. 236. et 243.]

Herodotus. 33.
 Hesiodus. 134. 241. v. supra s. v. Ellipsis. item s. v. ἦθεα. item infra s. v. μεμνημένος.
 Hesychius. 12. 25. 131. 179.

Θ.

Θαλία. 159.
 Theognis. v. infra s. v. μελεδῶνας.
 Theognidis patria. 54.
 Θροφόνη. 4.
 Θνήσκειν. τεθνάσαι. 15. [τεθνάσαι, mediâ productâ, legitur in Aeschyl. Agam. 547. Schütz.]
 Θνητός, mortuus. 164.
 Thucydides. 17.

I.

ι dativi elisum. 110.
 Iamblichus. 163.
 ἰκελος. 225.
 Infinitivorum futuri temporis usus Graecae linguae proprius. 16. sq. [Xenophon Anab. II, 4. 19. οἷς οὐκ ἀκόλουθα εἶη τὸ ἐπιθίσθαι καὶ λῆσαι τὴν γέφυραν. Schneiders: „Ita margo Steph. cum libro Brodaeii habet pro vulgato τὸ τε ἐπιθίσθαι καὶ τὸ λύσαι.“ Vulgatum hoc me quidem non offendit. — Schol. ad Pind. Nem. VII. 141. δύνασαι — ἀπαλλάξαι.]
 ἰση. 221.
 ἰσημι cum digamma. 215. 248.

ἴσος, ἴσος. 50. ἴσος et οἶος
confusa. 226.
ἴσως, pariter. 20.

κωλύειν i. q. κολάζειν.
171.

K.

Caesurae vis ad producen-
dum. 27.

καθικνεῖσθαι. 233.

καὶ γὰρ postpositum. 49.

καὶ et οἶς confusa. 39.

καινός. αἰεὶ τι καινόν etc. 279.

κακίλοτος. 326.

Callimachus, v. supra s. v.
Abristus.

καλός. De quantitate h. v. 311.

κατατιθέναι, κατατίθεσθαι.
52.

κατοπάζειν. 226.

κεκοροσάμενος. 213.

κένθμι. 21. sq.

κένθος. 21.

κεφαλήφι, κεφαλῆφι. 237.

Κηρινθος. 60.

κήρυξ, κήρυξ. 215. sq.

κίχων. De quantitate h.
v. 137.

κλητήρ. 273. sq.

Coronae convivales. 66.

κόρος ἄροση. 168.

Corporis humani dissectio.
160.

κοῦρα. 180. [Callimach. H.
in Dian. v. 72.]

κόχλος, ἦ. 179.

κρείσσων, κρείσσων. 46.

κτάσθαι passivā significa-
tione. 145. sq.

κυνός. 223.

κυνός. 223.

κίλιξ subaudiendum. 38.

[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribendum τὰς

ἀσπάρτους κίνομεν?]

κέρτα. v. infra s. v. μελε-
δῶναι.

A.

λανθάνειν. ληλησμένος, λε-
λασμένος. 187. [Epicam
formam Panyasidi dudum
reddiderant H. Step-
hanus et Wintertonus, quos
secutus est Gaisfordus.]

λείπειν. De aoristo I. H.
v. 148.

Α βῆ αἰεὶ τι καινόν etc.
279.

Liquidae pronuntiando ge-
minantur. 134.

λιτουργός. 129.

Longinus. 88.

Lycurgus orator. 89.

λυμαίνεσθαι. De constru-
ctione h. v. 318.

λωβᾶν. 155.

M.

Magnetismus animalis. 108.

μάκαρ. 109.

μεγακλήτης. 14.

Megara. 54.

μεθίεναι, μεθίσθαι. 94.

μελεδῶναι, μελεδῶνες. 215.

[Etiam in Theognid. v. 865.
malim μελεδῶνας. item in
fragmento Cypriorum,
quod Bekkerus ad illum
versum citavit.]

μελετᾶν τινας. 226. [V.

Schol. ad Pindari Ol. VI.

61. et XIV. 26. Nem.

VI. 91. et VIII. 32. Isthm.

V. 36.]

μεμνημένος. Usus huius

participii, eiusque abso-

lute positi, solennis est

- in formulis imperandi.
 V. Hesiod. 592. (ubi præstat quod al. habent, *ὄρα ἔργα.*) 584. 656. 673. Plene idem 273. sq. *ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρας μεμνημένος αἰὲν ἐρετμῆς ἐργάζεαι.* Abundanter Aeschylus Choëph. 676. sq. Schütz. alt. *πρὸς τοὺς τεύοντας πανθίκως μεμνημένος τεθνεῶντ' Ὀρέστην εἰπέ· μηδαμῶς λάθην.* Hunc quoque usum iam in Homericæ poësi reperias. v. Il. V. 263. XIX. 153.
μεταδιδοῖαι. 62.
μετίχων. 62.
μέτρον. κατὰ μέτρον. 154.
μη vetans cum imperativo aoristi. 155. [Aeschylus Prom. 352. Br. *μηδέ σοι μελησάτω.*] cum coniunctivo presentis. 156. 158. cum futuro. 318. [Aeschylus S. c. Th. 252. Br. *μηδὲν κόνει' ἐρεῖς.*]
μητρομήτωρ. 129.
μητροπάτωρ. 129.
μικρός et *ὀλίγος* confusa. 316.
Minnermus. 90.
μοῖραν absolute usurpatum. 154.
μόνος i. q. *εἷς.* 212. *μόνος [τῶν], ὅσα* etc. 203.

N.

- n* paragogicum. 5. 9. 19. 21. 65. 107.
ναῖς. νέα monosyllabum. 248.
νεῖσθων. 187.
 Neutra adiectivorum. 19. 59. 48. 59.
νήφρων, νήφρονος. 47.
 Nominativus cum infinitivo

loco imperativi posito. 58. 169. [Aeschyl. Prom. 711. sq. *οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἀλιετόνοισι πῶδας χροίπτουσα βαχίαιον ἐκπεραὴν χθόνα.* Vid. Hesiod. Op. 742. 746. Naumach. 32. et sic sæpissimè. Alibi accusativus ponitur, v. c. Hesiod. Op. 751.] Nominativus cum infinitivo loco optativi posito. 156. [Usus illius infinitivorum quam dedi explicationem in notis ad L. Bos. Ellipa. p. 620., eam explodit Hermannus in commentatione de ellipsi et pleonasmò in Gr. l. p. 131. sq. Sed in illa disputatione viro egregio, ut sumus homines, humani quid accidisse, facile suspicaberis, si contuleris quae, cum meis illis amicissimè conspirantia, adnotavit ad Viger. p. 733. sq. ed. I. p. 745. ed. II. Add. I. I. H. Nastii lihell. *Ueber Homers Sprache* p. 25. Conf. tamen quae notavi supra s. v. *εἶναι.*]

νόμος, cantilena, fabula. 25.
νύμφα. 180. [Callimach. H. in Del. 215.]
νώνυμος, νώνυμος. 219.

Ξενοδόχος, ξενοδόχος, ξενοδόχος. 318. sq.

Xenophon. 17. 88. 155. V. etiam supra s. v. Infinitivorum etc.

O.

ὄ, ἦ, τό. Usus articuli insolens. 48.

ὄδε, ὄ δέ. 222. 224. 225. 237. 243. 247.

ὄθ' οὐρέκα. v. supra s. ἐνεκα.

οἴκρος. 131.

οἶκος etc. cum digamma. 241.

οἶος et ἰοος confusa. 126.

ὀλιγός et μικρός confusa. 316.

Homerus. 99. 241.

ὀμῶς. 8. una cum. 22.

Oxytonorum apostrophum passorum recta tonosis. 72.

ὀπάζειν. 226.

Oppianus. 195.

Opiativi usus in interrogationibus sine ἄν. 195. cum ἄν. ibid.

ὀρη et ὀρητή confusa. 19. 225.

ὀρητή et ὀρητή confusa. 19. 225.

ὀρνε. De quantitate h. v. 162.

ὀρνη, ὀρνη. 70. [Schol. ad Pindari Ol. I. 115.

ὀρνη, ἢ νύξ, βαρτόνωδ-ὀρνη δὲ νύξ, ἀπὸ τοῦ σκοτεινῆ, ἐπιθετικῶς, ὁξύνεται.]

ὄς, ubi expectes εἴ τις. 186.

[Cum Platonis loco comparanda hunc Xenophontis Oecon. IV. 19. Ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι μέγα τεκμηρίον ἀρχόντος ἀρετῆς εἶναι, ὃ ἂν ἐόντες ἐπονται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς παραμένειν ἐθίλων.]

ὄσος, ὄσα etc. relatum ad κα etc. 192. sq. [Hesiodus Fragm. p. 445. Loesn.

ὄσσοι ἔσαν μύριμης — τοὺς ἀνδρας ποιήσε. In notissimo Sardanapali epigrammate alii habent τὰυτ' ἔχω, ὄσα ἔφαγον — alii τὸσσο' ἔχω, ὄσα ἔφαγον —.]

ὄτε c. coniunct. 99.

οἰδεμία, οἰδεμῆ, 8.

οἰρέκα. v. supra s. ἐνεκα.

οὐτός καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα μέντοι. 272. sq.

ὀχι saepe oblitteratum, 307.

ὄρις priori producta. 71.

ὄρρα γε. 65.

II.

παρ' αἰρον et παρὰ αἰρόν. 316.

παρὰρῖβεν. 33.

παριδεῖν et περιδεῖν confusa. 328.

pariter. 22.

παρόνομος, πάρομος. 18.

Participia ubi naturam induerunt nominum, inclinationis modum mutant. 47.

πάσασθαι. 13.

πάσχειν. ἦν τι πάθω etc. 88.

πατρομητωρ. 129.

πατροπάτωρ. 129.

περῆεν. 327.

πενδόν. 327.

περίδομος. 45.

περιδεῖν et παριδεῖν confusa. 328.

περιρῖπεν. 132.

Pindarus. v. supra s. v. ἐκτραπέλος.

πιστός. 24.

πλασ. 148. 169. 186.

πλήθ. τί πλῆθον et το πλῆθον confusa. 125.

Pleonasmi. 27. sq. 172.

πλοκαμηῆς. 171.

ποικιλομήτης, ποικιλόμητις.
214.

ποικίλος. 45.

πολυγηθής. 240.

πολυχρόνιος. 191.

πόυ. πολλάκι που, αεί που.
177.

Praepositionum usus in eodem loco variatus ad idem significandum. 203.

προμήτωρ. 129.

προπάτωρ. 129.

Pronominum formae plenae et encliticae. 3. **Pronominis relativi syntaxis idiomatica.** 64. sq.

πρός τινος εἶναι. 91.

πρῶτος καὶ τελευταῖος καὶ μέσος. etc. 3.

πυκάζειν. πυκάζας, πυκάζσας. 237.

πῶλος passim latet corruptum. 163.

P.

παλιός. 4.

πίπτειν, πίπτειν. 15.

Σ.

Σαλαμιναφίτης, Σαλαμινός. 113.

σημῶς, σημήδης. 324.

Σικελικός et Σικελός confusa. 55.

Simonides. v. infra s. v. τί. σίσυρα. 7.

Σίσυρος. De quantitate h. v. 40.

σπάπτειν διέλλη etc. 165. sq.

σπῆρος priori producta. 71. 187.

Socrates an aliquid scripserit. 277.

Socraticus scriptor Eryxiae. 273.

Socraticus scriptor de lege. 273.

Sophocles. g. 170. [Posteriorem Sophoclis locum quod negavi mutandum esse, nolim ita intelligi, ac si etiam forma scripturae antiquae mihi probetur. Scilicet scribendum σοῦνεκα, quemadmodum scribimus τοῦνεκα.]

Sotades. 277. sq.

Sotadicum metrum. 277.

σπ. Ante has litteras an brevis corripitur. 131.

σποδιός. 131.

Strabo. 90.

Suidas. v. infra s. v. ὑπερθεός.

T.

ταμῖον, ταμῖον. 324.

ταπης. De quantitate h. v. 76.

τάρα. 15.

τὲ non praepositur vocabulo ad quod refertur. 73. [Ne quis mihi opponat locutiones bimembres ellipticas, membris per τὲ alteramque copulam iunctis, ubi vox quam sequitur τὲ in priori membro, in posteriori ad alteram copulam subaudienda est. Quarum locutionum ratio cum viros graece perdoctos passim fugerit, aliquot exempla rei ceteroqui per vulgatissimae expromam. Plato T. XI. p. 8. Bip.

σοφίας τῆς τε σεαντοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: σοφίας τῆς τε σεαντοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων. Ut multum falleretur, si quis copulam τὲ ad σεαντοῦ referens praepositam voci suae diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὅς τ' ἐν δαίτῃ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hinc tam parum sit λογικός, ut dicat τὲ pertinere ad ἐν δαίτῃ habeatque hoc pro exemplo copulae praepositae? Immo plena oratio est: ὅς τ' ἐν δαίτῃ καὶ ὅς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489. sq. οἵτινες τε δεξιοὶ φύσιν, ἐνώννομοί τε, pro καὶ οἵτινες ἐνώννομοι. Pindarus Nem. I. 46. εὐ τε παθεῖν καὶ ἀκούσαι. plene: εὐ τε παθεῖν καὶ εὐ ἀκούσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἶσθα —, καὶ ἐπιτετήδευκας —. plene: — καὶ ὅτι ἐπιτετήδευκας. Aeschylus S. c. Th. 1075. sq. Br. ὡς περ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὡς περ τ. δ. Nullarum autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam praepositionum. Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ ναυαί. p. 293. ἐκ τε — τοῦ Πειραιῶος καὶ τοῦ ἄστεος. plene: ἐκ ἐν ναυαί. et: καὶ ἐκ τοῦ ἄστεος. Add. not. p. 236.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copulam τὲ referendam esse ad vocem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo illa epitheta sunt unius eiusdemque ὄνου. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque praepositionum ellipses toties occurrunt, ut qui exemplorum huius idiomatis numerum inire velit, non minus ineptus sit, quam qui instituat numerare arenas.]

τελευτήν. v. τέρμα.

τέρμα, postremo. 164. [Iam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, τελευτήν. Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτὰν ἀπάντων γῆν ἐπιεσόμηνος.]

τιθέναι, τίθεσθαι. 92.

τινεῖν, τίννοσθαι, τίννοσθαι. 29. 248.

τρέπεσθαι ἐπὶ τι, πρὸς τι. 30.

τρίβειν. 33.

τροφή et τροφή confusa. 157.

τροφῆν. De quantitate h. v. 162.

Tyrtaeus. 63.

Τ.

ὑγεία, ὑγίεια. 324. 325. 326.

ὑπάγειν. 62.

ὑπερθεῖν c. genit. 237.

ἑπέροθεος. H. Stephanus Ind. in Thes. P. II. c. 140. C.: „ἑπέροθεον, Quod est supra nomen divinum, vel numinis voluntatem.“ nullo huius adiectivi auctore citato. Robertus Constantinus cum aliis Lexicographis, item sine auctore: „ἑπέροθεον, ἑπέρο τοῦ θεοῦ, ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην, praeter numinis voluntatem.“ Omnes secuti sunt Hesychium aut Suidam. Sed in Hesychio recte monuit V. D. pro ἑπέροθεον legendum esse ἑπέρο θεῶν: eodemque modo in Suida corrigendum est. Praeterea in Demonactis versu, qui est Brunckio in Monostichis v. 202., cum pro ἑπέροθεα e Stobaeo editum sit ἑπέρο θεοῦ, facile intelligitur, fidem huius adiectivi admodum dubiam esse. Schneiderus versum edidit turpiter hiantem: Θνητός περὶ κωῶς μὴ φρόνει ἑπέροθεα. ἑπερθερία. 53.

Φ.

φαίνειν. φανείη, φανήη. 252. 213.
Philemon. v. supra s. v. τὸ φοῖνιξ. 4. φοῖνιξ an φοῖνιξ 215. sq.

Χ.

χαιτήεις. 152.
χαιτός an graecum sit. 152
χαλεφθείς etc. 15.
χάριν ἕνεκα posita ἐκ παρὰ ἁλλήλων. 169. sq.
Chasmodiae osores. 108.
χέρνιψ. 66.
χρυσέην, χρυσήν. 215.
χωρίζων. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψυδρός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 152. 156.
ω et ου per synizesin coalescunt. 50.
ών. 131. 153.

Pag. 20. not. ad v. 218/ lin. 2. πόν. leg. πόνον.

